



༎ འོད་གསལ་ཇོགས་པ་ཆེན་པོའི་ཁྲེགས་ཚོད་ལྷ་བའི་སྐུ་དབྱངས་ས་ལམ་མ་ལུས་སྐུར་དུ་བགྲོད་པའི་རྩལ་
ལྷན་མཁའ་ལྷིང་ག་ཤོག་རྒྱ་བས་ཞེས་བྱ་བ་བཞུགས་སོ། །

ཞབས་དཀར་ཚོགས་དུག་རང་གོལ། །

འོད་གསལ་ཇོགས་པ་ཆེན་པོའི་ཁྲེགས་ཚོད་ལྷ་བའི་སྐུ་དབྱངས་ས་ལམ་མ་ལུས་སྐུར་དུ་བགྲོད་པའི་རྩལ་ལྷན་
མཁའ་ལྷིང་ག་ཤོག་རྒྱ་བས་ཞེས་བྱ་བ་ཞུགས་སོ། །

Song of the View of the Thorough Cut
of Luminosity Great Completion Called
“Flight of the Garuda Capable of Quickly
Traversing All the Levels and Paths”

By Tshogdrug Rangdrol

།། །འཕྲོ་གྲུ་རྩུ་ལྷ་གསལ་མཁའ་བཟེན་བཟེད་རྟ་བདུན་དཀྱིལ་འཁོར་ལ། །ཚད་མེད་ཐུགས་རྗེའི་འོད་
ཟེར་རབ་སྤོས་ནས། །ཁམས་གསུམ་འགོ་བའི་མ་རིག་སྐྱེན་པ་ཀུན། །དུས་གཅིག་སེལ་མཛད་ཚོས་ཀྱི་རྒྱལ་
པོར་འདུད།

Namo guruvyah

Your seven-horsed disk of all-illuminating knowledge and love
Radiates the light rays of immeasurable compassionate activity
Dispelling at once all of the darkness of ignorance of the
migrators of the three realms---
I bow down to you Chokyi Gyalpo.

སྒོང་གསལ་ཚོས་སྐྱའི་ལྷ་ལམ་ཡངས་པའི་ངོས། །བྱམས་དང་བརྟེ་བའི་ཚུ་འཛིན་རབ་འཕྲིགས་ནས། །
སྐལ་བར་ལྷན་པའི་གདུལ་བྱའི་འཛིན་མ་ལ། །ཚོས་ཆར་འབབས་མཁས་སྤྲུགས་འཆང་ལྗོ་རྗེར་འདུད། །

. In the vast heavens of your empty-luminous dharmakaya,
Moisture-laden clouds of loving-kindness and love amass
And you expertly pour down a rain of dharma on the vessels
who
will hold it, the fortunate ones to be tamed---
I bow down to you Ngagchange Dorje.

ལྷ་བའི་གྲུ་དབུས་ལྷག་བསམ་དར་ཆེན་འཕུར། །བརྩོན་འགུས་རྒྱང་གིས་བསྐྱོད་ནས་སྲིད་མཚོ་ལ། །
བྱིངས་པའི་འགོ་རྣམས་སྐྱ་གསུམ་ཚོར་བྱའི་སྤྱིང་། །འགོད་མཛད་དེད་དཔོན་འཇམ་དབྱངས་རྒྱ་མཚོ་འདུད། །

Amidst your ship of the view, the great sail of the special wish is
hoisted And, propelled by the wind of perseverance,
you set the migrators
Drowning in the ocean of becoming down on the jewel island of

the three kayas---

I bow down to you captain Jamyang Gyatso.

དེ་གསུམ་མཁུན་བརྗེ་རྟ་བདུན་དཀྱིལ་འཁོར་ལས། །འཕྲོས་པའི་བྱིན་རླབས་རུས་མཐུའི་ཚ་བའི་ཟེར། །
སྐལ་ལྷན་བྱ་བ་ཏང་པ་ད་དཀར་བདག་ལ་ཕོག། །རིག་པའི་ཁ་ཕྱེ་ཉམས་རྟོགས་འདབ་སྟོང་བཞད། །

The warm rays of potent blessings radiated from
These three seven horsed disks of knowledge and love,
Strike myself, the white lotus of a fortunate one who has
abandoned activities,
Making my bud of rigpa blossom into a thousand petals of
experience and realization.

བདག་སྟོའི་གོ་སར་ལྷོ་བར་ལེགས་འབྱིལ་བའི། །ལྷ་བའི་སྐུ་དབྱུངས་སྟོང་གོལ་བདུད་རྩི་བཅུད། །
སྐལ་ལྷན་སྟོབ་མ་རྐང་རྩལ་ཚོགས་ལ་འབུལ། །ངོམས་པ་མེད་པར་གུས་པའི་ཡིད་ཀྱིས་རོལ། །

The melodious song of the view, a nectar which liberates on
tasting, Having descended nicely into the centre of the fresh
flower of my intellect,
Is offered to the swarm of bees, my fortunate students;
Please, respectfully drink to your heart's content!

༎ ཨོ་མ་རྟོ། བྱ་བ་ཏང་གུ་ཡངས་ཡན་པ་སྟོ་བདེ་ངས། །ས་ལམ་མ་ལུས་སྐུར་དུ་བགོད་བྱེད་པའི། །
ལྷ་བའི་སྐུ་དབྱུངས་མཁའ་ལྗིང་ག་ཤོག་རླབས་ལེན། །སྐལ་ལྷན་སེམས་ཀྱི་བྱ་རྣམས་ལྷན་ནེར་ཉོན། །

I, abandoned of activities, spacious and carefree, happy of
mind, Sing Flight of the Garuda, a melodious song of the view
Which will quickly take you through all the levels and paths
without exception;
Fortunate mind sons, listen attentively!

འཁོར་འདས་གཉིས་ལ་འབྱུག་གི་སྒྲ་བཞིན་དུ། །ཡོངས་གྲགས་སངས་རྒྱལ་ཟེར་བའི་སྒྲ་བོ་ཆེ། །
འགྲོ་བུ་ག་སེམས་ཅན་རྒྱུད་ལ་རྟག་བཞུགས་ནས། །སྐད་ཅིག་ཅམ་ཡང་གཡེལ་མེད་འགྲོགས་འདི་མཚར། །

The loud sound of “buddha” is, like the roar of thunder,
Heard everywhere throughout both samsara and nirvana.
That buddha is perpetually present in the mindstreams of the
six migrator sentient beings,
An alliance which never fails even for an instant—how amazing!

སངས་རྒྱལ་རང་ལ་ཡོད་པར་མ་ཤེས་པར། །སྤྱི་རྒྱུ་གཞན་དུ་སངས་རྒྱལ་བཙལ་བ་མཚར། །
གསལ་དུངས་ཉི་མའི་སྤྲིང་པོ་ཇི་བཞིན་དུ། །མངོན་སུམ་གསལ་ཡང་མཐོང་མཁན་ཉུང་བ་མཚར། །

Not knowing that buddha exists in themselves,
They seek it elsewhere outside themselves---how amazing!
It is directly visible, being like the pure brilliance
Which is the essence of the sun, yet few see it ----how amazing!

པ་མ་མེད་པའི་རང་སེམས་སངས་རྒྱལ་ཉིད། །སྤྱི་མ་ཕྱོད་ཞིང་འཆི་རྒྱ་མེད་པ་མཚར། །
བདེ་སྤྱུག་སྣ་ཚོགས་ཇི་ལྟར་ཕྱོད་ན་ཡང་། །བཟང་དང་ངན་དུ་ཅུང་ཟད་མི་འགྲོ་མཚར། །

Ones' own mind, buddha itself, having no parents
 Never knows birth so has no cause of death --- how amazing!
 No matter what it experiences of the diverse joys and
 sufferings,
 It is not bettered or worsened in the slightest----how amazing!

མ་སྐྱེས་གདོད་ནས་དག་པའི་སེམས་ཉིད་འདི། །མ་བཅོས་ཡེ་ནས་ལྷན་གྱིས་གྲུབ་པ་མཚར། །
 རང་བཞིན་ཡེ་ནས་གོལ་བའི་རང་རིག་ཉིད། །གང་བྱུང་གང་བདེར་བཞག་པས་གོལ་བ་མཚར། །།

This unborn primally-pure mindness Uncontrived, primordially
 comes spontaneously into existence---how amazing!
 This primordially-liberated self-knowing, its nature,
 Is liberated by leaving what arises to be as it pleases—
 how amazing!

ཎ ཨོ་མ་དོ། ལྷལ་ལྷན་རིགས་ཀྱི་བྱ་རྣམས་མ་ཡེངས་ཉོན། །དུས་གསུམ་རྒྱལ་བ་མ་ལྷུས་ཐམས་ཅད་ཀྱིས། །
 ཚོས་ཕྱང་བརྒྱད་ཁྱི་བཞི་སྟོང་ལ་སོགས་པའི། །གསུང་རབ་ནམ་མཁའི་མཐའ་མཉམ་དཔག་མེད་ཀྱང་། །
 དོན་ལ་རང་སེམས་རྟོགས་སྱིར་གསུངས་པ་ལས། །གཞན་དུ་ཅི་ཡང་རྒྱལ་བས་གསུངས་པ་མེད། །

EMAHO

Fortunate sons of the family listen undistractedly!
All of the conqueror of the three times without exception
Give teachings---the eighty-four thousandfold dharma heap,
and so on.

These, equal to the limits of space, are unfathomable in extent
Yet are for the one purpose of realizing your own mind.

The conquerors do not give teaching for any
purpose other than that.

དཔེར་ན་སྣོང་པོའི་རྩ་བ་གཅིག་བཅད་ན། །ཡལ་ག་ལོ་མ་གྱི་འབྲུམ་དུས་གཅིག་བསྐྱམ། །
དེ་བཞིན་སེམས་ཀྱི་རྩ་བ་གཅིག་བཅད་ན། །གཟུང་འཛིན་ལ་སོགས་འཁོར་བའི་ལོ་འདབས་བསྐྱམ། །

As an example, if the one root of a tree trunk us cut,
A thousand million branches and leaves wither at once,
And likewise, if the one root of mind is cut,
Samsara’s leaves and petals---grasped-grasping, and so on —
all wither.

ཁང་སྣོང་མུན་པ་ལོ་སྣོང་ལོན་པ་ཡང་། །སྣོན་སེམས་སྐད་ཅིག་ཉིད་ལ་སེལ་བ་བཞིན། །
རང་སེམས་འོད་གསལ་རྟོགས་པའི་སྐད་ཅིག་ལ། །བསྐྱལ་པ་གངས་མེད་བསགས་པའི་སྤྲིག་སྤྲིབ་འདག །

An empty house might be in darkness for a thousand years
But a lamp dispels it in an instant and likewise
In the instant of realizing your own mind, luminosity,
The evil deeds and obscurations accumulated over countless
aeons are purified.

གསལ་དྲངས་ཉི་མའི་སྒྲིང་པོའི་རང་བཞིན་དེ། །བསྐྱལ་པ་སྟོང་གི་ལྷན་པས་སྒྲིབ་མི་རུས། །
དེ་བཞིན་རང་སེམས་སྒྲིང་པོའི་འོད་གསལ་དེ། །བསྐྱལ་པར་འབྲུལ་པས་སྒྲིབ་པར་མི་རུས་སོ། །

The pure brilliance which is the nature of the sun's essence
Cannot be obscured by the darkness of a thousand aeons
And, likewise, the luminosity which is the essence of your own
mind Cannot be obscured by the confusion of aeons.

ནམ་མཁའི་རང་བཞིན་མདོག་དབྱིབས་ཚད་ལས་འདས། །དཀར་ནག་སྤྲིན་གྲིས་གོས་པར་མི་འབྱུར་ལྟར། །
སེམས་ཀྱི་རང་བཞིན་མདོག་དབྱིབས་ཚད་ལས་འདས། །དགོ་སྤྲིག་དཀར་ནག་ཚོས་གྲིས་གོས་མི་འབྱུར། །

Like the sky's nature beyond measure of colour and shape
Does not become tainted by black and white clouds,
Mind's nature beyond measure of colour and shape Does not
become tainted by the black and white of evil and virtue.

དཔེར་ན་འོ་མ་མར་གྱི་རྒྱ་ཡིན་ཀྱང་། །མ་བསྐྱབས་བར་དུ་མར་ནི་མི་འབྱུང་ལྟར། །
འགོ་ཀུན་བདེར་གཤེགས་སྒྲིང་པོའི་རྒྱ་ཡིན་ཀྱང་། །ཉམས་སུ་མ་སྒྲངས་སེམས་ཅན་སངས་མི་རྒྱས། །

For example, like milk is the cause of butter but,
Until it has been churned, the butter does not arise,
All migrators are the cause, sugatagarbha, but,
If they do not practise it, sentient beings do not become
buddhas.

འདི་ཉིད་ཉམས་སུ་སྒྲུབ་ན་ཀུན་གྲོལ་ཏེ། །དབང་པོ་རྣམས་ལ་རྣེ་རྒྱལ་ཁྱད་པར་མེད། །
 ཉམས་སུ་སྒྲུབ་ན་བ་གྲུང་ཇི་ཡང་གྲོལ། །མངོན་སུམ་རང་སེམས་འོད་གསལ་དོན་རྟོགས་ན། །
 ཁ་བཤད་མཁས་པ་འདི་ལ་མི་དགོས་ཏེ། །བྱ་རམ་རང་གི་ཁ་རུ་ཚོས་པའི་ཚོ། །
 བྱ་རམ་རོ་བཤད་མི་དགོས་ཇི་བཞིན་ནོ། །

If they do practice it, all of them will be liberated
 Regardless of the sharpness or dullness of their faculties---
 If it is practised, even a cowherd will be liberated.

If the fact of your own mind, luminosity, is realized in direct
 perception,
 There is no need for someone expert in its verbal explanation,
 Just as, when you put sugar in your own mouth,
 There is no need for an explanation of the taste of sugar.

འདི་ཉིད་མ་རྟོགས་པ་རྗེ་ཏེ་ཡང་འཁྲུལ། །ཐེག་དགུའི་བཤད་པ་ཡོངས་ལ་མཁས་གུར་གྲུང་། །
 མ་མཐོང་རྒྱུང་གི་གཏམ་རྒྱུད་བཤད་པ་བཞིན། །སངས་རྒྱལ་ས་ལ་གནམ་ས་བས་གྲུང་རིང་། །

When just this is not realized, even master scholars remain
 confused; They might be totally expert at explaining the nine
 vehicles. But their explanations will be like tales of unseen,
 far away places. And Buddhahood will be even further away for
 them than the sky is from the earth.

ཡང་དག་རང་སེམས་འོད་གསལ་མ་རྟོགས་ན། །བསྐྱེད་པའི་བར་དུ་ཚུལ་བྱིམས་བསྐྱེད་པ་དང་། །
 ཡུན་རིང་བར་དུ་བཟོད་པ་བསྐྱོམས་བྱས་ཀྱང་། །ཁམས་གསུམ་འཁོར་བའི་གནས་ནས་མི་འཕགས་པས། །
 དེའི་ཕྱིར་འབད་པས་སེམས་ཀྱི་རྩ་གཙོད་གྱིས། །།

If the authentic, your own mind, luminosity, is not realized,
 You might keep the disciplines for as long as an aeon and
 Might practise patience for a very long time but
 Will not lift yourself out of the abodes of three-realmed
 samsara.

Therefore, you must work hard to cut mind at the root and
 eliminate it completely!

† ཨོ་མ་དོ། ད་ཡང་སྐལ་ལྷན་བུ་མཚོག་ཀུན་གྱིས་རྟོག་། །རང་གི་སེམས་ཀྱི་རྩ་བརྩེ་མ་ཚོད་ན། །
 དགོ་སྟོར་གང་བྱས་གནད་དུ་མི་འགོ་སྟེ། །དཔེར་ན་འབེན་ནི་དུང་དུ་བཞག་ནས་ཀྱང་། །
 མདའ་ནི་ཐག་རིང་ཕྱོགས་སུ་འཕེན་དང་མཚུངས། །

EMAHO

Now, listen once more, all you excellent fortunate sons!
 If the root of your own mind is not resolved,
 Any spiritual practice you do will not get to the key point.
 To give examples: it would be like putting a target before you,
 Yet firing the arrow in a direction far from it;

རྒྱུ་མ་རང་གི་བྱིམ་དུ་བཞག་ནས་ཀྱང་། །རྩ་གཙོད་དྲག་པོ་ཕྱི་རུ་བྱེད་དང་མཚུངས། །
 འདྲེ་ནི་ཤར་སྟེའི་ཕྱོགས་སུ་བཞག་ནས་ཀྱང་། །སྐྱེད་ནི་རུབ་ཀྱི་ཕྱོགས་སུ་གཏོང་དང་མཚུངས། །

It would be like leaving a thief behind in your house,
While making a strong effort to get rid of him outside;
It would be like leaving a harmful spirit at the eastern door,
While putting the payment to get rid of him to the west;

དབུལ་པོའི་སྤྱོད་ཇོག་མེད་དུ་མ་ཤེས་པར། །གཞན་ནས་སྤོང་མོ་བྱེད་པ་ཇི་བཞིན་ནོ། །
དེས་ན་རང་གི་སེམས་ཀྱི་རྩད་བརྟེན་རྣམས། །འདི་བཞིན་ཚོད་ཅིག་སྐལ་ལྷན་སྤྱོད་གི་བྱ། །

It would be like a poor man who, not knowing that his
Hearth stones are gold goes begging for alms from others.
Thus, those who are going to resolve the root of mind
Must go about it like this, fortunate heart sons!

སེམས་ཞེས་བྱ་བའི་རིག་རིག་འགྲུ་འགྲུ་བོ། །བདས་ན་མི་བྲིན་ཡལ་ཡལ་བན་བུན་པོ། །
བཞག་ན་མི་སྤོང་རྩུབ་རྩུབ་ཡེར་ཡེར་པོ། །འདི་ཞེས་མཚོན་མེད་སྤོང་པ་ཕྱང་ཆད་པོ། །

The flickering knowing and moving called “mind”
If pursued cannot be captured—it vanishes and vanishes elusive
as mist---And if set in place does not stay put – restless, it
flitters about all over the place. There’s no showing
it as “this” for it is definitely empty.

བདེ་སྤྱལ་སྣ་ཚོགས་སྤོང་མཁན་རང་གི་སེམས། །དང་པོ་འདི་ནི་བྱུང་ས་གང་ནས་བྱུང་། །
སྤྱི་ཡི་སྣང་བ་རི་བྲག་རྩུབ་ཤིང་དང་། །རྣམ་མཁའི་རྩུང་སོགས་བརྟེན་བཅས་རྟེན་མེད་པ། །
གང་ལས་བྱུང་ངམ་འདྲི་ཞིང་རྩད་བརྟེན་ཚོད། །

This agent who experiences the diversity of happiness and suffering, your mind---

Where initially does it come from, what is its source?
Ask yourself and try to resolve, “Does it have a basis in outer appearances such as Rocky mountains, rivers, trees, the wind of the sky, and so on
Or is it without such basis --- from where does it come?”

ཡང་ན་ཕ་མ་གཉིས་ཀྱི་ཁུ་ཁག་ལས། །བྱུང་ངམ་སྐྱམ་ན་ཇི་ལྟར་བྱུང་ཚུལ་དཔྱོད།
དེ་ལྟར་དཔྱད་པས་བྱུང་ས་མ་རྟོན་ཚེ། །བར་དུ་ད་ལྟ་རང་ལུས་སྣོད་སྣོད་དང་། །

Alternatively, you might think, “Did it come from The semen and blood of the two parents?” in which case you should analyse just how that would occur.

When analyzing like that yields no source for it, Next ask where in the interim of the present moment does it dwell?

དབང་པོ་དོན་སྣོད་ལ་སོགས་གང་ལ་གནས། །སྣོད་ལ་གནས་ན་མགོ་མཇུག་གང་ན་གནས། །
དབྱིབས་དང་ཁ་དོག་ལ་སོགས་ཇི་ལྟར་འདུག །ལེགས་པར་དཔྱོད་ལ་གནས་ས་མ་རྟོན་ཚེ། །

Is it dwelling in the upper or lower part of the body, In your sense faculties, internal organs, heart, and so on?
If it is dwelling in the heart, then, top to bottom, where exactly is it dwelling?

What sort of shape, colour, and so on does it have?
When having analysed well, you find no dwelling place for it,

བ་མར་འགོ་དུས་ཡུལ་གྱི་དབང་པོའི་སྒོ། །གང་ནས་འགོ་དང་ཕྱི་རོལ་ཡུལ་རྣམས་སྲ། །
 ཡུད་ཚམ་ཉིད་ལ་སླེབས་པའི་དུས་དེ་སུ། །ལུས་ཀྱིས་ཕྱིན་ནམ་སེམས་ཉིད་ཁོ་ནས་ཕྱིན། །
 ལུས་སེམས་ཚོགས་པས་ཕྱིན་སོགས་ ཅུད་བརྟུན་ཚོད།

Try to resolve at the end when it goes, through which door
 Of the object faculties it goes, and, for the mere instant that
 It takes to arrive at the external objects, during that time,
 Whether it went via the body or via only the mind itself,
 Or via body and mind as a combination? Resolve it in these and
 other ways.

དེ་ཡང་ཉོན་མོངས་རྣམ་རྟོག་སྐྱེ་བའི་ཚེ། །དང་པོ་གང་ནས་སྐྱེས་དང་ད་ལྟོའི་དུས། །
 གང་ལ་གནས་དང་མདོག་དབྱིབས་ཨོ་འདུག་ལྟོས། །བ་མར་རང་
 སར་ཞི་ནས་ཡལ་བའི་ཚེ། །གང་དུ་ཡལ་ནས་འགོ་སོགས་ ཅུད་བརྟུན་ཚོད། །

when affliction or discursive thought arises,
 Look to see, “First, from where did it arise?”, then for the
 present time “Where does it dwell” and “What colour and
 shape does it have?” At the end, when subsiding in
 its own place it vanishes,
 Ask, “where did it vanish and go?” Try to resolve it in those and
 other ways.

འཆི་བའི་ཚེ་ནི་ལྟར་བྱས་ནས་འགྲོ། ཞིབ་དུ་དཔྱད་ལ་སྐྱེ་འཆི་འགྲོ་འོང་དང་། །
དོས་བཟུང་བྲལ་བའི་སྒོང་སངས་བཟོད་མེད་དུ། འཇིག་པར་གཏན་ལ་མ་ཐེབས་བར་དུ་དཔྱད། །

At the time of death, carefully research to find out what exactly happens when it departs?

And continue to analyse for as long as you have not arrived at a certain determination Of an inexpressible, cleared-out, empty state free of Birth and death, coming and going, and the identification of things.

གཞན་གྱིས་དཔེ་དང་ཁ་བཤད་སྐྱམ་པོ་ཡིས། སྒོང་པ་ཉིད་ཡིན་ཟེར་བས་མི་ཡན་ཏེ། །
དཔེར་ན་སྐྱག་ཡོད་ཟེར་བའི་ས་ཆ་རུ། གཞན་གྱིས་སྐྱག་ནི་མེད་པར་བཟོད་ན་ཡང་། །
རང་ཉིད་དེ་ལ་ཡིད་ཆེས་མི་སྐྱེ་བར། ཡིད་གཉིས་ཐེ་ཚོམ་ཟ་བ་ཇི་བཞིན་ནོ། །

The dry examples and verbal explanations of others

Tell you “It is emptiness”, but this does not help.

For example, in a place where there are said to be tigers,

Others can tell you that there are no tigers but

That will not be enough to make you believe it,

Leaving you consumed with doubt – it’s like that.

རང་གི་སེམས་ཀྱི་རྩ་བ་རང་ཉིད་གྱིས། ཞིབ་དུ་དཔྱད་ནས་གཏན་ལ་ཐབ་པའི་ཚོ། །
དཔེར་ན་སྐྱག་ཡོད་ཟེར་བའི་ལུང་པ་དེར། རང་ཉིད་སོང་ནས་ཕུ་མདོ་ཐམས་ཅད་དུ། །
སྐྱག་ནི་ཨོ་ཡོད་བརྩད་བཅར་བཅད་རྒྱར་ནས། ལམ་རྟེན་ཚེ་ནི་རང་ཉིད་ཡིད་ཆེས་ཏེ། །
ཕྱིན་ཆད་ས་དེར་སྐྱག་ཡོད་སྐྱམ་པ་ཡི། ཡིད་གཉིས་ཐེ་ཚོམ་མེད་པ་ཇི་བཞིན་ནོ། །

When you yourself have determined
 The root of your mind through careful research,
 It is, for example, like going yourself to that area
 Where there are said to be tigers and looking everywhere,
 High and low, asking “Are there tigers here?” When, having
 resolved the matter like that,
 You find no tigers, you trust in that yourself and
 Henceforth have none of the doubt that thinks
 “Are there tigers there?” --- it’s like that.

‡ ཨོ་མ་རྟོ། ད་ཡང་སྐལ་ལྷན་བྱ་རྣམས་ཚུར་ཉོན་དང་། །ཁྱེད་རྣམས་དེ་ལྟར་བརྟགས་ཤིང་དཔྱད་པའི་ཚེ། །
 སེམས་ཞེས་མཇུག་མོ་བརྟུགས་ནས་འདི་ཡིན་ཞེས། །དངོས་པོར་གྲུབ་པ་རྒྱལ་ཙམ་མ་རྟེན་ཚེ། །
 མ་རྟེན་པ་དེ་རྟེན་པའི་མཚོག་ཡིན་ནོ། །

EMAHO

Now, listen here once more you fortunate sons!

When you examine and analyse mind as described above,
 At the point when you have failed to find so much as a speck of
 substantially existing “mind”
 That you could point to and say, “This is it”,
 That not finding is the supreme finding.

འོ་སྐོལ་སེམས་ལ་དང་པོ་བྱུང་ས་མེད། །ཡེ་ནས་སྟོང་པས་ངོ་བོ་ངོས་གཟུང་མེད། །
 བར་དུ་གནས་ས་དབྱིབས་དང་ཁ་དོག་མེད། །ཐ་མར་འགོར་མེད་འདིར་སོང་རྗེས་མེད་དེ། །
 འགྲུབ་སྟོང་འགྲུ་སྟོང་པ་སྟོང་སྣང་ཡིན། །

Initially, our minds have no source, no place of arising,
Because, being primordially empty, they have no entity that
could be identified

In the interim, they have no dwelling place,
no shape and colour.

In the end, there is no place to which they go nor a trace left
that shows where they went----

Their movement is empty movement, their being empty is
empty appearance.

སེམས་ཉིད་འདི་ནི་དང་པོ་རྒྱས་མ་བསྐྱེད། །ཐ་མ་ཕྱི་རོལ་རྒྱུན་གྱིས་འདི་མི་འཇིག།
འཕེལ་དང་འགྲིབ་དང་གང་སྟོང་འདི་ལ་མེད། །འཁོར་འདས་ཡོངས་ལ་བྱབ་པས་ཕྱོགས་རིས་མེད། །

This mindness initially was not created by causes
And at the end will not be destroyed by external circumstances.

It has no rise and fall, no being filled and emptied.
Wholly pervading samsara and nirvana, it has no partiality.

འདི་ཞེས་མི་མཚོན་ཅིར་ཡང་འགག་མེད་འཆར། །ཅིར་ཡང་མ་གྲུབ་ཡོད་མེད་མཐའ་ལས་འདས། །
འགྲོ་འོང་མེད་ཅིང་སྐྱེ་འཆི་གསལ་འགྲིབ་མེད། །སེམས་ཀྱི་རང་བཞིན་དྲི་མེད་ཤེལ་གོང་བཞིན། །

Not demonstrable as “This”, it shines forth without stoppage
as everything whatever;
Not existing as anything whatever, it is beyond the extremes of
existence and non-existence.

It is without going and coming, without birth and death, and
without clearing and obscuration.

Mind's nature is like a stainless crystal ball ---

ངོ་བོ་སྣོད་པ་རང་བཞིན་གསལ་བ་དང་། ། རྒྱགས་རྗེ་འགག་པ་མེད་པར་ས་ལེར་གནས། །
འཁོར་བའི་སྣོན་གྱིས་ཅི་ཡང་མ་གོས་ཏེ། ། རེམས་ཉིད་ཡེ་ཚས་སངས་རྒྱས་ཡིན་པར་ངེས། །

It sits clearly present as entity empty, nature luminous,
And compassionate activity stoppageless.
It is not tainted at all by the faults of samsara;
Mindness is ascertained to be the primordial buddha.

འདི་ནི་གཞི་ཡི་རེམས་ཉིད་གནས་ལུགས་ཀྱི། ། རང་བཞིན་གཏན་ལ་ཕབ་པའི་ངོ་སྣོད་དོ། ། །

This has been the introduction which determined
The nature of the actuality of the ground's mindness.